Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

10 päivänä kesäkuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Tuotevastuu – Direktiivi 85/374/ETY – 2 artikla – Turvallisuudeltaan puutteellisen tuotteen käsite – Painetun lehden numero, joka sisältää virheellisen terveysneuvon – Soveltamisalan ulkopuolelle jääminen

Asiassa C-65/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Oberster Gerichtshof (ylin tuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 21.1.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 7.2.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

VI

vastaan

KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot sekä tuomarit L. Bay Larsen, C. Toader (esittelevä tuomari), M. Safjan ja N. Jääskinen,

julkisasiamies: G. Hogan,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG, edustajanaan S. Korn, Rechtsanwalt,

– Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller, M. Hellmann ja U. Bartl,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. C. Becker ja G. Gattinara,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.4.2021 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY (EYVL 1985, L 210, s. 29), sellaisena kuin se on muutettuna 10.5.1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY (EYVL 1999, L 141, s. 20) (jäljempänä direktiivi 85/374), 2 artiklan, luettuna kyseisen direktiivin 1 ja 6 artiklan valossa, tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Itävallan kansalainen VI ja Itävaltaan sijoittautunut mediayritys KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG ja joka koskee VI:n esittämää vaatimusta vahingonkorvauksen maksamisesta ruumiinvammoista, jotka ovat aiheutuneet kyseisen mediayrityksen kustantamassa sanomalehdessä julkaistun virheellisen terveysneuvon noudattamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 85/374 toisessa, kolmannessa, neljännessä, kuudennessa ja seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”valmistajan tuottamuksesta riippumaton vastuu on ainoa asianmukainen keino ratkaista teknistyvälle aikakaudellemme ominainen, nykyaikaiseen tekniseen tuotantoon liittyvien riskien oikeudenmukaisen jakamisen ongelma,

tuottamuksesta riippumattoman vastuun tulisi koskea ainoastaan teollisesti valmistettuja irtaimia esineitä; tämän vuoksi on tarpeen jättää vastuun ulkopuolelle sellaiset maatalous- ja riistatuotteet, joita ei ole teollisesti jalostettu niin, että jalostus voisi aiheuttaa tuotteen puutteellisen turvallisuuden; tässä direktiivissä tarkoitetun vastuun tulisi koskea myös sellaista irtainta esinettä, jota käytetään kiinteistön rakentamisessa tai joka liitetään kiinteistöön,

kuluttajien suojaamiseksi vastuun tulisi koskea jokaista tuotantoon osallistuvaa valmistajaa, jonka valmistama lopputuote tai osatuote taikka toimittama raaka-aine on turvallisuudeltaan puutteellinen; – –

– –

kuluttajan hengen ja terveyden sekä omaisuuden suojaamiseksi tuotteen puutteellista turvallisuutta ei tulisi arvioida tuotteen käyttökelpoisuuden mukaan vaan sen mukaan, puuttuuko sellainen turvallisuus, jota yleisöllä kohtuudella on aihetta odottaa; turvallisuuden arvioinnissa merkitystä ei ole sellaisella tuotteen virheellisellä käytöllä, joka ei olosuhteet huomioon ottaen ole puolustettavissa,

riskin kohtuullinen jako vahinkoa kärsineen ja valmistajan kesken edellyttää, että valmistajan olisi voitava vapautua vastuusta, jos hän näyttää tiettyjen vastuusta vapauttavien seikkojen olevan olemassa”.

4 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Valmistaja vastaa vahingosta, joka aiheutuu hänen tuotteensa puutteellisesta turvallisuudesta.”

5 Mainitun direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä ’tuotteella’ tarkoitetaan irtaimia esineitä, vaikka esine on liitetty toiseen irtaimeen esineeseen tai kiinteistöön. Tuotteena pidetään myös sähköä.”

6 Saman direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”’Valmistajalla’ tarkoitetaan lopputuotteen valmistajaa, raaka-aineen tuottajaa ja osatuotteen valmistajaa sekä sitä, joka varustamalla tuotteen nimellään, tavaramerkillään tai muulla erottuvalla tunnuksellaan esiintyy tuotteen valmistajana.”

7 Direktiivin 85/374 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuote on turvallisuudeltaan puutteellinen, jos se ei ole niin turvallinen kuin on ollut aihetta odottaa ottaen huomioon kaikki seikat, kuten:

a) tuotteesta annetut tiedot;

b) tuotteen kohtuudella ennakoitavissa oleva käyttö;

c) ajankohta, jona tuote laskettiin liikkeelle.”

Itävallan oikeus

8 Direktiivi 85/374 saatettiin osaksi Itävallan oikeutta tuotevastuulailla (Produkthaftungsgesetz, BGBl. 99/1988), sellaisena kuin se on BGBl. I 98/2001 -numerossa julkaistun muutoksen jälkeen (jäljempänä tuotevastuulaki).

9 Tuotevastuulain 1 §:n 1 momentin sanamuoto on seuraava:

”Jos ihminen kuolee, vammautuu tai hänen terveytensä heikkenee tuotteen puutteellisen turvallisuuden vuoksi tai tuotteesta aiheutuu vahinkoa muulle aineelliselle omaisuudelle, vahingon korvaamisesta vastaa

1. elinkeinonharjoittaja, joka on valmistanut tuotteen ja laskenut sen liikkeeseen

– –”

10 Kyseisen lain 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Valmistajalla – – tarkoitetaan lopputuotteen, raaka-aineen ja osatuotteen tuottajaa sekä sitä, joka varustamalla tuotteen nimellään, tavaramerkillään tai muulla erottavalla tunnuksellaan esiintyy tuotteen valmistajana.”

11 Mainitun lain 4 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tuotteella tarkoitetaan kaikkia irtaimia aineellisia esineitä, vaikka esine olisi liitetty toiseen irtaimeen esineeseen tai kiinteistöön; tuotteena pidetään myös energiaa.”

12 Saman lain 5 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tuote on turvallisuudeltaan puutteellinen, jos se ei ole niin turvallinen kuin on ollut aihetta odottaa ottaen huomioon kaikki seikat, kuten

1. tuotteesta annetut tiedot

2. tuotteen kohtuudella ennakoitavissa oleva käyttö

3. ajankohta, jona tuote laskettiin liikkeelle.

– –”

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys

13 KRONE – Verlag on tiedotusvälineiden omistaja ja *Kronen-Zeitung*-sanomalehden alueellisen painoksen kustantaja.

14 Se julkaisi 31.12.2016 kotimaan uutisten osiossa Hing’schaut und g’sund g’lebt (Elä terveellisemmin) -palstalla artikkelin, joka koski piparjuuriraasteesta tehdyn hauteen hyötyjä. Kyseisen artikkelin kirjoittajaksi oli merkitty luostarin jäsen Kräuterpfarrer Benedikt (”Yrttipastori Benedikt”), joka antaa lääkeyrttien asiantuntijan roolissa maksuttomia neuvoja sanomalehden päivittäin julkaisemassa kolumnissa.

15 Artikkelin sanamuoto oli seuraava:

”Lievitystä reumakivuille

Tuore piparjuuriraaste voi auttaa vähentämään reumakipuja. Kivuliaille alueille hierotaan ensin kasviöljyä tai sianihraa, minkä jälkeen niille levitetään hauteena tiivis kerros raastettua piparjuurta. Tämä haude voidaan jättää vaikuttamaan 2–5 tunniksi ennen sen poistamista. Tällä tavoin käytettynä piparjuuriraasteella on hyvä poisjohtava vaikutus.”

16 Artikkelissa aineen vaikutusajaksi ilmoitettu 2–5 tuntia oli kuitenkin virheellinen; tunti-sanaa oli käytetty siinä minuutti-sanan sijaan.

17 Pääasian kantaja luotti artikkelissa annettuun vaikutusaikaan ja levitti 31.12.2016 kyseistä ainetta jalkanivelelleen noin kolmen tunnin ajaksi, ja hän poisti sen vasta toksisen ihoreaktion aiheuttamien kovien kipujen ilmettyä.

18 Pääasian kantaja vaati, että KRONE – Verlag velvoitetaan maksamaan hänelle 4 400 euron suuruinen korvaus aiheutuneesta ruumiinvammasta ja että kyseisen kustantajan katsotaan olevan vastuussa kaikista 31.12.2016 sattuneesta vahinkotapahtumasta aiheutuneista nykyisistä ja tulevista vahingollisista vaikutuksista.

19 Pääasian kantajan vaatimus hylättiin ensimmäisessä ja toisessa oikeusasteessa, joten hän teki Revision-valituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

20 Kyseinen tuomioistuin täsmentää, että sen käsiteltävänä olevassa asiassa nousee esiin kysymys siitä, voidaanko lehtikustantajaa tai sanomalehden omistajaa pitää direktiivin 85/374 nojalla vastuussa sen julkaistavaksi hyväksymässä artikkelissa olleista virheellisistä tiedoista aiheutuneista vahingollisista vaikutuksista.

21 Mainittu tuomioistuin toteaa, että osassa oikeuskirjallisuutta katsotaan, että tuotevastuun soveltaminen rajoitetaan tietovälineiden osalta sellaisiin vahinkoihin, jotka aiheutuvat itse tietovälineestä esimerkiksi kirjan kannen myrkyllisyyden tai myrkyllisen musteen seurauksena. Oikeuskirjallisuuden tämän osan mukaan tuotevastuu on rajattava koskemaan esineen eikä neuvon vaarallisuutta, koska tietosisältöjä ei voida pitää direktiivin 85/374 2 artiklassa tarkoitettuna tuotteena. Jos tuotteen käsitettä tulkittaisiin näin laajasti, kaikenlaiset kirjallisessa muodossa esitetyt ajatukset tulisivat kyseisen valmistajan tuottamuksesta riippumattomasta vastuusta säätävän direktiivin soveltamisalaan. Oikeuskirjallisuuden tämän osan mukaan tiedot on jätettävä mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, koska olisi mielivaltaista kytkeä tuotevastuu siihen, että tieto on tallennettu fyysiseen tietovälineeseen.

22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää, että oikeuskirjallisuuden toisessa osassa halutaan laajentaa kyseisen vastuun soveltamisalaa tilanteisiin, joissa vahingot aiheutuvat virheellisestä tietosisällöstä. Oikeuskirjallisuuden tämän osan mukaan kustantaja, kirjoittaja ja painaja ovat valmistajia, jotka ovat vastuussa tuotteensa puutteellisen turvallisuuden aiheuttamasta vahingosta. Oikeuskirjallisuuden tässä osassa arvioidaan, että painetun teoksen sisällön perusteella on voitava vedota kirjojen kirjoittajien, viestintävälineiden omistajien tai kustantajien vastuuseen direktiivin 85/374 nojalla, sillä kyseinen teos on hankittu nimenomaan sen sisällön vuoksi. Kuluttajan tällaiseen tuotteeseen kohdistuvat odotukset eivät näin ollen rajoitu painettuun teokseen esineenä, vaan ne koskevat myös sen sisältöä.

23 Näin ollen Oberster Gerichtshof (ylin tuomioistuin, Itävalta) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko direktiivin [85/374] 2 artiklaa, luettuna yhdessä [kyseisen direktiivin] 1 ja 6 artiklan kanssa, tulkittava siten, että (turvallisuudeltaan puutteellisena) tuotteena on pidettävä myös sanomalehden fyysistä kappaletta, joka sisältää teknisesti virheellisen terveysvinkin, jonka noudattaminen aiheuttaa terveydellistä vahinkoa?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääasiallisesti sitä, onko direktiivin 85/374 2 artiklaa, luettuna kyseisen direktiivin 1 ja 6 artiklan valossa, tulkittava siten, että painetun sanomalehden numeroa, jossa annetaan vaihtoehtoiseen lääketieteeseen liittyvän aiheen käsittelyn yhteydessä virheellinen kasvin käyttöön liittyvä terveysneuvo, jonka noudattamisesta on aiheutunut vahinko kyseisen sanomalehden lukijan terveydelle, on pidettävä kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna turvallisuudeltaan puutteellisena tuotteena.

25 Aluksi on palautettava mieleen unionin oikeuden säännöksen tulkinnan osalta se, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeussäännön tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys, johon se kuuluu, sekä toimella, jonka osa se on,

tavoiteltavat päämäärät. Unionin oikeussäännön syntyhistoriasta voi myös ilmetä sen tulkinnan kannalta merkityksellisiä seikkoja (tuomio 9.10.2019, BGL BNP Paribas, C-548/18, EU:C:2019:848, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Direktiivin 85/374 2 artiklan mukaan tuotteen käsitteellä tarkoitetaan irtaimia esineitä, vaikka esine on liitetty toiseen irtaimeen esineeseen tai kiinteistöön, sekä sähköä.

27 Kyseisen artiklan sanamuodosta käy ilmi, että palvelut eivät ole omiaan kuulumaan kyseisen direktiivin soveltamisalaan.

28 Kyseistä tulkintaa direktiivin 85/374 2 artiklasta tukee kyseisen direktiivin rakenne. Tältä osin on todettava, että kyseisessä artiklassa tarkoitettu tuotteen käsite määritellään tuotteen puutteellisen turvallisuuden aiheuttamaa vahinkoa koskevan valmistajan vastuun yleisessä asiayhteydessä.

29 Kuten mainitun direktiivin kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee, siinä määritetyn vastuujärjestelmän tulisi koskea ainoastaan teollisesti valmistettuja irtaimia esineitä tai sellaisia irtaimia esineitä, jotka käytetään kiinteistön rakentamisessa tai jotka liitetään kiinteistöön.

30 Kuten saman direktiivin neljännessä perustelukappaleessa osoitetaan, kuluttajien suojaamiseksi vastuun tulisi koskea jokaista tuotantoon osallistuvaa valmistajaa, jonka valmistama lopputuote tai osatuote taikka toimittama raaka-aine on turvallisuudeltaan puutteellinen.

31 Tämä on se asiayhteys, jossa direktiivin 85/374 1 artiklassa, luettuna kyseisen direktiivin toisen perustelukappaleen valossa, asetetaan periaate, joka koskee valmistajan – joka määritetään 3 artiklassa lopputuotteen valmistajaksi, raaka-aineen tuottajaksi ja osatuotteen valmistajaksi sekä siksi, joka varustamalla tuotteen nimellään, tavaramerkillään tai muulla erottuvalla tunnuksellaan esiintyy tuotteen valmistajana – tuottamuksesta riippumatonta vastuuta vahingosta, joka aiheutuu hänen tuotteensa puutteellisesta turvallisuudesta.

32 Edellä esitetystä seuraa, että palvelut eivät kuulu direktiivin 85/374 soveltamisalaan. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen huolenaiheisiin vastaamiseksi on kuitenkin tutkittava kysymys siitä, voiko terveysneuvo, joka on luonteeltaan palvelu, mahdollisesti tehdä irtaimeen aineelliseen esineeseen – nyt käsiteltävänä olevassa asiassa painettuun sanomalehteen – sisällytettynä itse sanomalehdestä turvallisuudeltaan puutteellisen sillä perusteella, että kyseinen neuvo osoittautuu virheelliseksi.

33 Tuote on turvallisuudeltaan puutteellinen mainitun direktiivin 6 artiklassa tarkoitetulla tavalla, jos se ei ole niin turvallinen kuin on perusteltua odottaa ottaen huomioon kaikki seikat ja erityisesti tuotteesta annetut tiedot, sillä oleva käyttö sekä ajankohta, jona tuote laskettiin liikkeelle. Saman direktiivin kuudennen perustelukappaleen mukaan tämä arviointi on tehtävä sen turvallisuuden mukaan, jota yleisöllä kohtuudella on aihetta odottaa (tuomio 5.3.2015, Boston Scientific Medizintechnik, C-503/13 ja C-504/13, EU:C:2015:148, 37 kohta).

34 Turvallisuutta, jota voidaan kyseisen säännöksen mukaan aiheellisesti odottaa, on siis arvioitava ottamalla huomioon erityisesti kyseessä olevan tuotteen käyttötarkoitus, objektiiviset ominaispiirteet ja ominaisuudet sekä sen käyttäjäryhmän erityispiirteet, jolle tuote on tarkoitettu (tuomio 5.3.2015, Boston Scientific Medizintechnik, C-503/13 ja C-504/13, EU:C:2015:148, 38 kohta).

35 Kuten julkisasiamies pääasiallisesti huomauttaa ratkaisuehdotuksensa 29 kohdassa, tuotteen puutteellinen turvallisuus määritellään suhteessa tiettyihin tekijöihin, jotka ovat ominaisia itse tuotteelle ja liittyvät muun muassa siitä annettuihin tietoihin, sillä olevaan käyttöön sekä ajankohtaan, jona se laskettiin liikkeelle.

36 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on huomautettava, että kyseessä oleva palvelu eli virheellinen neuvo ei liity tietovälineenä olevaan painettuun sanomalehteen. Tarkemmin ottaen kyseinen palvelu ei koske kyseisestä sanomalehdestä annettuja tietoja eikä sillä olevaa käyttöä. Mainittu palvelu ei näin ollen kuulu painetulle sanomalehdelle ominaisiin tekijöihin, joiden perusteella yksin voidaan arvioida, onko kyseinen tuote turvallisuudeltaan puutteellinen.

37 Lisäksi se, että direktiivistä 85/374 puuttuvat säännökset, jotka koskevat mahdollisuutta vedota tuotevastuuseen sellaisten vahinkojen osalta, jotka aiheuttaa palvelu, jonka osalta tuote on ainoastaan fyysinen tietoväline, kertoo unionin lainsäätäjän tahdosta. Kyseisen lainsäätäjän vahvistamat kyseisen direktiivin soveltamisalan rajaukset ovat erityisesti näiden eri intressien monitahoisen punninnan tulosta (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2011, Dutrueux, C-495/10, EU:C:2011:869, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Näin ollen palvelun tarjoajien korvausvastuu ja lopputuotteiden valmistajien korvausvastuu ovat kaksi erillistä vastuujärjestelmää, eikä palvelun tarjoajien toimintaa voida rinnastaa valmistajien, maahantuojien ja tavarantoimittajien toimintaan (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2011, Dutrueux, C-495/10, EU:C:2011:869, 32 ja 33 kohta). Kuten nimittäin käy ilmi myös komission 9.11.1990 esittämästä ehdotuksesta palvelujen tarjoajien vastuusta annettavaksi neuvoston direktiiviksi KOM(90) 482 lopullinen (EYVL 1991, C 12, s. 8), palvelujen ominaispiirteiden vuoksi palvelujen tarjoajan korvausvastuun on oltava erillisen sääntelyn kohteena.

39 Näin ollen virheellinen terveysneuvo, joka on julkaistu painetussa sanomalehdessä ja joka koskee muun irtaimen esineen käyttöä, ei kuulu direktiivin 85/374 soveltamisalaan eikä ole omiaan tekemään kyseisestä sanomalehdestä turvallisuudeltaan puutteellista, eikä sen perusteella voida vedota kyseisen direktiivin nojalla ”valmistajan” – olipa kyseessä mainitun sanomalehden kustantaja tai painaja taikka artikkelin kirjoittaja – tuottamuksesta riippumattomaan vastuuseen.

40 Jos katsottaisiin, että tällaiset neuvot kuuluvat direktiivin 85/374 soveltamisalaan, siitä seuraisi sekä se, että torjuttaisiin unionin lainsäätäjän tekemä tuotteiden ja palveluiden erottelu ja palveluiden rajaaminen kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolella, että myös se, että sanomalehtikustantajien tuottamuksesta riippumattomaan vastuuseen voitaisiin vedota siten, ettei niillä ole mahdollisuutta tai on rajoitettu mahdollisuus vapautua kyseisestä vastuusta. Tällainen seuraus olisi haitallinen riskin kohtuullista jakoa vahinkoa kärsineen ja valmistajan kesken koskevan tavoitteen kannalta, sellaisena kuin se on palautettuna mieleen mainitun direktiivin seitsemännessä perustelukappaleessa.

41 On myös täsmennettävä, kuten komissio tekee kirjallisissa huomautuksissaan, että vaikka direktiivin 85/374 mukainen tuottamuksesta riippumaton tuotevastuu ei ole sovellettavissa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa, sopimukseen perustuvaa vastuuta tai sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevia muita järjestelmiä, joilla on jokin muu perusta, kuten piileviä virheitä koskeva takuu tai tuottamus, voidaan mahdollisesti soveltaa (ks. analogisesti tuomio 25.4.2002, González Sánchez, C-183/00, EU:C:2002:255, 31 kohta).

42 Kaiken edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että direktiivin 85/374 2 artiklaa, luettuna kyseisen direktiivin 1 ja 6 artiklan valossa, on tulkittava siten, että painetun sanomalehden numeroa, jossa annetaan vaihtoehtoiseen lääketieteeseen liittyvän aiheen käsittelyn yhteydessä virheellinen kasvin käyttöön liittyvä terveysneuvo, jonka noudattamisesta on aiheutunut vahinko kyseisen sanomalehden lukijan terveydelle, ei ole pidettävä kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna turvallisuudeltaan puutteellisena tuotteena.

Oikeudenkäyntikulut

43 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.5.1999 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY, 2 artiklaa, luettuna kyseisen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/34, 1 ja 6 artiklan valossa, on tulkittava siten, että painetun sanomalehden numeroa, jossa annetaan vaihtoehtoiseen lääketieteeseen liittyvän aiheen käsittelyn yhteydessä virheellinen kasvin käyttöön liittyvä terveysneuvo, jonka noudattamisesta on aiheutunut vahinko kyseisen sanomalehden lukijan terveydelle, ei ole pidettävä kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna turvallisuudeltaan puutteellisena tuotteena.

Allekirjoitukset